

worden¹; daar waren de Duitsers immers al door de stelling (de Peel-Raamstelling) heen – men kon er de SS-troepen die gemotoriseerd waren, goed gebruiken.

Er was aan de Grebbelinie maar één sector waar men het al op de 11de zwaar te verduren kreeg: de niet-geïndundeerde sector vóór de Grebbeberg. Het tweede SS-regiment, de *SS-Standarte 'Der Führer'*, had opdracht gekregen, de Grebbeberg aan te vallen en daartoe moest uiteraard eerst de voorpostenstrook veroverd worden. Die SS-troepen maakten, aldus een gevangen genomen Nederlands militair,

'een duivelse indruk in hun gecamoufleerde uniform en waren van top tot teen bewapend. Hun helm en uniformjas waren overdekt met een soort *waterproof*-stof, beschilderd in bostinten ('*getarnt*') . . . In hun koppel en kaplaarzen staken handgranaten met handvat en losse dolken; sommigen droegen geweren met bajonetten, anderen lichte mitrailleurs die werkelijk licht waren en die een veel grotere vuursnelheid hadden dan de onze . . . Daarenboven droegen ze allemaal ook nog een pistool dat tot karabijn verlengd kon worden . . . De bewapening was volmaakt en de soldaten waren van alle markten thuis . . . Rondom mij klonken steeds korte bevelen die van man tot man met de grootste ernst, discipline en rust werden doorgegeven. Dat waren pas soldaten!'

Ook aan hun politiek fanatisme ontbrak niets. Zij, de 'Nieuwe Germanen', hadden, zo verklaarde een hunner officieren trots, 'met het Christendom afgedaan. '*Mein Kampf*' was hun bijbel en punt voor punt volvoerde de *Führer* zijn in dit boekwerk ontvouwde plannen.'²

Tegen deze uitnemend uitgeruste, uitnemend opgeleide en uitnemend geïndoctrineerde vechtersbazen was overste Henninks 8ste regiment infanterie niet in de verste verte opgewassen. Dat hing ook hiermee samen dat de SS'ers bij hun aanval handig gebruik konden maken van de rijke dekkingsmogelijkheden die het terrein bood. De regering had in de mobilisatieperiode het uitvoeren van de nodige opruimingën waardoor een kaal, goed te verdedigen gebied zou zijn ontstaan, verboden; de Grebbeberg was goeddeels bosterrein gebleven, ten oosten daarvan strekten de boomgaarden zich tot de voet van de berg uit waar de Griftbeek liep, en ook de voorpostenstrook stond vol bomen, huisjes en schuren, hetgeen de aanvaller ten goede zou komen en de verdediger hinderen.

Bij het IIIde bataljon van het 8ste regiment infanterie bevonden zich in die voorpostenstrook enkele, helaas slecht opgestelde zware mitrailleurs (hun

¹ Nierstrasz: *Algemeen Overzicht*, p. 215. ² J. Hogenhout: 'Mijn dagboek over de periode 9 mei–9 juni 1940' (Collectie dagboeken, no. 439), p. 18–19.